

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ... **2812** ...

Ημερομ. Καταθέσεως: ... **26/5/15** ...

Θέμα: «Ο Εθνικός Σύλλογος “Βόρειος Ήπειρος 1914” καταγγέλλει στυγνή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας από το αλβανικό κράτος»

Στο Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος, γίναμε γνώστες υπομνήματος-καταγγελίας του Εθνικού Συλλόγου «Βόρειος Ήπειρος 1914», στις 14.05.2015, προς την ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, το ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ και το ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ. Το συγκεκριμένο υπόμνημα είναι κοινοποιημένο και προς το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ενώ περιέχονται σε αυτό τα εξής:

“Στις 17 Μαΐου 2015 συμπληρώνονται 101 έτη από την υπογραφή του Πρωτοκόλλου της Κέρκυρας (17 Μαΐου 1914), με το οποίο η νεοσύστατη αλβανική κυβέρνηση και οι τότε Μεγάλες Δυνάμεις (Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Ρωσική Αυτοκρατορία, Αυστρο-ουγγρική Αυτοκρατορία, Γερμανία, Ιταλία) επικύρωναν καθεστώς αυτονομίας στην περιοχή, που από τότε φέρει την ιστορική ονομασία Βόρειος Ήπειρος. Στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτονομίας, τόσο το ελληνικό και το αλβανικό στοιχείο απολάμβαναν τα ίδια δικαιώματα (θέματα Παιδείας, αστυνομίας, θρησκείας, δικαιοσύνης κ.α.).

Από τότε, όμως, το αλβανικό κράτος, καταπατά στυγνά τα ανωτέρω δικαιώματα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία, μάλιστα δε, επιχειρεί την δημογραφική αλλοίωση, την πολιτιστική αλλοίωση, ενώ παράλληλα αρνείται ακόμα και τον εθνικό αυτοπροσδιορισμό σε πολλές περιοχές.

Οι πολιτικές αυτές έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις διεθνείς συμβάσεις που έχει υπογράψει η Αλβανία, με τελευταία την Σύμβαση – Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τις Εθνικές Μειονότητες.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός, ότι σήμερα το αλβανικό κράτος αναγνωρίζει ως μειονοτικές περιοχές μόνο 99 χωριά στις Περιφέρειες Αυλώνας (περιοχές Αγίων Σαράντα, Δελβίνου) και Αργυροκάστρου. Κατ'επέκταση αναγνωρίζονται ως Έλληνες μόνο οι κάτοικοι των περιοχών αυτών, ενώ πέραν αυτών ο αυτοπροσδιορισμός κάποιου ως Έλληνα αποτελεί ποινικό αδίκημα, όπως π.χ. Κορυτσά και Χιμάρα. Επίσης, μετά τα γεγονότα στο Κοσσυφοπέδιο, η αλβανική κυβέρνηση φρόντισε τους Αλβανούς πρόσφυγες που έρχονταν από εκεί να τους εγκαθιστά κατά τρόπο αυθαίρετο όχι μόνο σε περιοχές, όπου οι ελληνικοί πληθυσμοί αποτελούσαν πλειοψηφία, αλλά και σε περιουσίες Ελλήνων οι οποίες είχαν εγκαταλειφθεί ή οι γηραιοί ιδιοκτήτες τους δεν ήταν σε θέση να προβάλλουν αντιρρήσεις. Το ίδιο παράδειγμα ακολούθησαν και άλλοι Αλβανοί, που προέρχονταν από περιοχές εντός Αλβανίας, με προεξάρχοντες τους Τσάμηδες, με κυριότερο παράδειγμα την πόλη των Αγίων Σαράντα.

Είναι άπεια τα περιστατικά καταπάτησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου από την ίδρυση του αλβανικού κράτους. Έχουν ήδη περιγραφεί σε παλαιότερες εκθέσεις, επιστολές και κείμενα προς τους διεθνείς οργανισμούς από την εποχή της Κοινωνίας των Εθνών έως σήμερα.

Μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος (1992) η πολιτική αυτή κατά των Ελλήνων μειονοτικών αντί να απαλυνθεί συνεχίστηκε με την ίδια και μεγαλύτερη δριμύτητα. Από το 1992 μέχρι σήμερα πάμπολλα επεισόδια με θύματα Έλληνες μειονοτικούς ή την εξάσκηση των μειονοτικών δικαιωμάτων έχουν λάβει χώρα με πλέον αξιοσημείωτο εκείνο της δολοφονίας του 37χρονου Έλληνα Αριστοτέλη Γκούμα από τη Χιμάρα στις 12 Αυγούστου 2010, από Αλβανούς εθνικιστές, επειδή επιθυμούσε να μιλάει δημόσια την μητρική του γλώσσα.

Τον Απρίλιο του 1994, φυλακίστηκαν με ανυπόστατες κατηγορίες πέντε ηγετικά στελέχη της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, τα οποία κρατήθηκαν στη φυλακή για εννέα μήνες, όπου και υπέστησαν βασανιστήρια.

Με το παρόν υπόμνημα - καταγγελία θέλουμε να κάνουμε γνωστό στην διεθνή κοινότητα ότι ενώ η Αλβανία, με ελληνική μάλιστα υποστήριξη, έχει γίνει μέλος του ΝΑΤΟ και επιχειρεί να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ αποτελεί ήδη μέλος άλλων διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών, συνεχίζει με αμείωτη ένταση την ίδια πολιτική εις βάρος των Ελλήνων μειονοτικών και συγκεκριμένα:

1) Δημογραφική αλλοίωση:

α) Τίθεται σε εφαρμογή η νέα διοικητική διαίρεση στην αλβανική επικράτεια, όπου κατά τον σχηματισμό των νέων Δήμων, επαρχίες στις οποίες αποτελούν πλειοψηφία πολίτες ελληνικής εθνικής καταγωγής και χριστιανικού ορθόδοξου θρησκευματος, συγχωνεύονται με περιοχές όπου κατοικούν Αλβανοί Μουσουλμάνοι. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο Δήμος Χιμάρας, του οποίου οι κάτοικοι είναι στην συντριπτική τους πλειοψηφία Έλληνες Χριστιανοί Ορθόδοξοι ενώνεται με την επαρχία Βρανίσι, η οποία κατοικείται από Αλβανούς Μουσουλμάνους. Επίσης, το αναγνωρισμένο μειονοτικό χωριό Τσούκα, στα παράλια του Ιονίου Πελάγους, εντάσσεται στον Δήμο Αγίων Σαράντα, όπου πλειοψηφούν πλέον οι Αλβανοί. Με αυτό τον τρόπο, αποκόπτονται από την θάλασσα οι επίσημα αναγνωρισμένες ως μειονοτικές περιοχές.

β) Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της Αλβανίας, Έντι Ράμα, είχε προαναγγείλει τον Σεπτέμβριο του 2014 (μάλιστα από το Twitter) την διεξαγωγή διεθνούς διαγωνισμού για την αξιοποίηση της παράκτιας ζώνης της «Νέας Χιμάρας» και την δήθεν αποκατάσταση των όμορφων χωριών της, βάσει νέου προγράμματος για την οικονομική ανάπτυξη της «Αναγεννημένης Χιμάρας», υπό το καθεστώς της νέας διοικητικής διαίρεσης. Ανάμεσα στα έργα προβλέπεται στον όρμο του Παλέρμο (Πάνορμος), έξι

χιλιόμετρα νότια της Χιμάρας, η δημιουργία οικιστικής περιοχής, με ακατάλληλα από αισθητικής απόψεως κτήρια, τα οποία θα εξυπηρετούν Αλβανούς εποίκους.

γ) Όπως κατήγγειλε ο πρόεδρος της Δημοκρατικής Ένωσης Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας «Ομόνοια», κ. Λεωνίδας Παππάς, με επιστολή – διαμαρτυρία στον Υπουργό Εσωτερικών της Αλβανίας, κ. Saimir Tahiri, στις 26 Ιανουαρίου 2015, μία εξαμελής οικογένεια από την αμιγώς μουσουλμανική κωμόπολη Λαζαράτι του Αργυροκάστρου (αλβανικό κέντρο παραγωγής ναρκωτικών), εγκαταστάθηκε αυθαίρετα στο μειονοτικό χωριό Πολύτσανη, της Επαρχίας Πωγωνίου, έχτισε σπίτι, σε γη που δεν της ανήκε και στη συνέχεια, ζήτησε να εγγραφεί στο δημοτολόγιο – Ληξιαρχείο της Επαρχίας. Παρά τις αντιδράσεις του έπαρχου Θανάση Κύρου και άλλων τοπικών φορέων για την ορθή εφαρμογή του νόμου, όχι μόνο δεν έγινε τίποτα και δεν εισακούστηκαν, αλλά η Γενική Διεύθυνση Ληξιαρχείων της Αλβανίας που υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, άσκησε πίεση στην υπεύθυνη του Ληξιαρχείου της Επαρχίας, Σοφία Μάντζιου, αναγκάζοντας την να εγγράψει στο Δημοτολόγιο τα μέλη της εν λόγω οικογένειας.

Η αλλοίωση του πληθυσμού στις μειονοτικές περιοχές απαγορεύεται ρητά από τη Σύμβαση Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπογράφηκε και εγκρίθηκε από το Αλβανικό Κοινοβούλιο το 1999 και αποτελεί νόμο του κράτους, αφού στο Άρθρο 16 αναφέρει: «Τα Μέρη απέχουν από τη λήψη μέτρων, τα οποία, μεταβάλλοντας τις πληθυσμιακές αναλογίες σε μία γεωγραφική περιοχή που κατοικούν πρόσωπα που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες».

2) Τρομοκράτηση των Ελλήνων μειονοτικών:

Το βράδυ της 14^{ης} Οκτωβρίου 2014 οι κάτοικοι του ελληνικού μειονοτικού χωριού Δερβιτσάνη Αργυροκάστρου δέχτηκαν απρόκλητη επίθεση από Αλβανούς φανατικούς, μετά τη διακοπή του ποδοσφαιρικού αγώνα ανάμεσα στις εθνικές ομάδες Σερβίας και Αλβανίας στο Βελιγράδι, για τα προκριματικά του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου 2016. Αφορμή για τον παροξυσμό των Αλβανών αποτέλεσε η εμφάνιση από αέρος μίας τεράστιας σημαίας, που απεικόνιζε τον χάρτη λεγόμενης «Μεγάλης Αλβανίας», ο οποίος περιλαμβάνει εδάφη από γειτονικά κράτη, ιδίως δε από την Ελλάδα. Αποτέλεσμα της επίθεσης στην Δερβιτσάνη, ήταν ο σοβαρός τραυματισμός ενός Έλληνα μειονοτικού, του κ. Αριστοτέλη Διαμάντη, στο κεφάλι, καθώς και σοβαρές υλικές ζημιές σε καταστήματα του χωριού και σε σταθμευμένα αυτοκίνητα. Παράλληλα, κατά τη διάρκεια της επίθεσης, οι δράστες φώναζαν μεταξύ άλλων «Έξω οι Έλληνες, εδώ είναι Αλβανία», «θα σας κάψουμε άπιστοι».

Η αλβανική αστυνομία πραγματοποίησε, ως συνήθως απρόθυμη και καθυστερημένη επέμβαση προλαμβάνοντας τελικώς τα χειρότερα, αλλά χωρίς για μία ακόμη φορά να συλληφθεί κάποιος υπεύθυνος. Τα επεισόδια αυτά, απότοκα της συγκεκριμένης πολιτικής, δεν καταδικάζονται από κανέναν πρωταγωνιστή της αλβανικής πολιτικής σκηνής. Σημειώνεται, ότι ο πρώην

πρωθυπουργός, Sali Berisha, έχει σε περίοπτη θέση στο γραφείο του τον χάρτη της «Μεγάλης Αλβανίας», ενώ ο νυν πρωθυπουργός, Edi Rama, πρόβαλλε τον χάρτη αυτό πάνω στον τοίχο του πρωθυπουργικού μεγάρου, στα Τίρανα.

3) Αρπαγή ιδιοκτησιών.

Το ζήτημα απασχολεί το ελληνικό και το αλβανικό κράτος, τουλάχιστον από το 1945 έως σήμερα. Η φυγή, λόγω διώξεων, Ελλήνων μειονοτικών από τη Βόρειο Ήπειρο προς την ελεύθερη Ελλάδα συνοδευόταν, προφανώς, από εγκατάλειψη ιδιοκτησιών στην επικράτεια του αλβανικού κράτους, των οποίων, άλλοτε κατέσχε και άλλοτε κατέστρεφε τα έγγραφα ιδιοκτησίας ώστε να θεωρούνται πλέον αδέσποτες ιδίως σε περιπτώσεις κατοχής γης.

Σήμερα αναφέρουμε χαρακτηριστικά τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει ο δικηγόρος των κατοίκων του χωριού Κώσταρι, κ. Ηλίας Θανάσης: «Το περιουσιακό θέμα των βοσκότοπων του χωριού Κώσταρι, είναι μια καθαρή υφαρπαγή κοινοτικής περιουσίας, που είχαν αιώνια στην κατοχή τους οι χωρικοί του. Οι βοσκότοποι, βάση των αποφάσεων της Αλβανικής Κυβέρνησης αρ. 700 ημ. 23/10/1995 και αρ. 755 ημ. 28/5/2008, είναι περιουσία της Επαρχίας Μεσοπόταμου.

Η Επιτροπή Επιστροφής και Αποζημίωσης Περιουσιών της Αυλώνας, με εκτελεστική απόφαση αρ. 88 ημ. 19/02/2002 αναγνώρισε σε Αλβανούς, δήθεν πρώην ιδιοκτήτες, 760 στρέμματα βοσκοτόπια δίπλα από το χωριό Κώσταρι, της Επαρχίας Μεσοποτάμου.

Οι ίδιοι «ιδιοκτήτες» με Δικαστική απόφαση που προήλθε από δικαστήριο των Αγ. Σαράντα στις 29/04/2003 αναγνώρισαν άλλα 600 στρέμματα, πλησίον των 760 στρεμμάτων.

Για να αποκτήσουν τίτλο ιδιοκτησίας για τα 1.360 στρέμματα χρησιμοποίησαν ένα πλαστό έγγραφο, το οποίο αφορά δήθεν πράξη δωρεάς του 1937. Αυτό το πλαστό έγγραφο έγινε δεκτό από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς, χωρίς καμία εξέταση της γνησιότητας του.

Μετά το 2005, αλλεπάλληλες προσπάθειες, νομικής φύσεως, των κατοίκων του χωριού Κώσταρι δεν βρήκαν καμία ανταπόκριση στην αλβανική δικαιοσύνη. Το ζήτημα παραμένει ανοικτό, ενώ οι κάτοικοι έχουν μηνύσει την Επιτροπή Επιστροφής και Αποζημίωσης Περιουσιών της Αλβανίας, μήνυση η οποία αντιμετωπίζει συνεχή στρεψοδικία.

4) Πολιτιστική αλλοίωση:

Καταστρέφονται συστηματικά ελληνικές επιγραφές σε αρχαίες και μεσαιωνικές τοποθεσίες και μάλιστα, αποκαθίστανται στα αλβανικά κατά τρόπο αφελή. Στη συστηματική αυτή επέμβαση επί μνημείων και αρχαιολογικής σημασίας τοποθεσιών, αντί να εμποδίζει, πρωτοστατεί η Αλβανική Αρχαιολογική Υπηρεσία. Χαρακτηριστική περίπτωση, η πρόσφατη καταστροφή ελληνικής επιγραφής στο κάστρο του Πόρτο Παλέρμο, στη Χιμάρα.

Γενικώς, ακολουθείται συστηματική πολιτική υποβάθμισης ή και καταστροφής της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς με όργανο την αλλοίωση της ιστορικής πραγματικότητας, όπως στα αρχαία μνημεία στη Φοινίκη, την Ανδριανούπολη και το Βουθρωτό.

5) Μέτρα κατά της Ελληνικής Γλώσσας και Παιδείας:

Η χρήση των Ελληνικών στην εκπαίδευση της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, δηλαδή στα αναγνωρισμένα δημόσια μειονοτικά σχολεία, είναι πολύ περιορισμένη σε σχέση με τα προβλεπόμενα. Ενώ στις πρώτες τάξεις της υποχρεωτικής εκπαίδευσης διδάσκονται περισσότερες ώρες τα ελληνικά, σταδιακά, σε κάθε επόμενη τάξη οι ώρες μειώνονται, με κατάληξη στις τελευταίες τάξεις της δωδεκαετούς εκπαίδευσης να διδάσκονται τα ελληνικά ελάχιστες ώρες, ουσιαστικά σαν ξένη γλώσσα. Σε περιοχές που δεν αναγνωρίζονται από το αλβανικό κράτος ως μειονοτικές, όπως στη Χιμάρα, στην Κορυτσά, την Πρεμετή, την Ερσέκα και αλλού, δεν αναγνωρίζεται ακόμα το δικαίωμα για ίδρυση δημόσιου ελληνικού μειονοτικού σχολείου, εφόσον συμπληρώνεται ο απαιτούμενος αριθμός των 25 μαθητών.

Παράλληλα, κατά τη σχολική χρονιά 2014 – 2015, η οποία ολοκληρώνεται, παρέμειναν στα σχολικά βιβλία ιστορίας και γεωγραφίας της Αλβανίας οι αλυτρωτικές αναφορές εις βάρος γειτονικών κρατών μεταξύ των οποίων και της Ελλάδας. Τα μαθήματα αυτά τα διδάσκονται και οι μαθητές της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας.

Στη δημόσια διοίκηση η χρήση της ελληνικής γλώσσας είναι ανύπαρκτη, ακόμα και σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμοι στους οποίους το ελληνικό στοιχείο αποτελεί συντριπτική πλειοψηφία). Δεν τίθεται θέμα χρήσεως της ελληνικής εκτός μειονοτικών περιοχών, παρά μόνον ως ξένης γλώσσας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις (πχ. ιδιωτικά ελληνικά σχολεία Τιράνων, Κορυτσάς και Χιμάρας). Ας αναφερθεί, ακόμα, ως κατακλείδα, ότι οι ελάχιστες δημόσιες πινακίδες στα ελληνικά, εντός των αναγνωρισμένων ελληνικών μειονοτικών περιοχών υφίστανται συνεχώς βανδαλισμούς."

Επειδή, βάσει του ως άνω υπομνήματος, το αλβανικό κράτος καταπατά στυγνά τα δικαιώματα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας.

Επειδή, σύμφωνα με τον Εθνικό Σύλλογο «Βόρειος Ήπειρος 1914», οι πολιτικές που εφαρμόζουν οι Αλβανοί, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις διεθνείς συμβάσεις, που έχει υπογράψει η Αλβανία, με τελευταία την Σύμβαση – Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για τις Εθνικές Μειονότητες.

Επειδή σήμερα το αλβανικό κράτος αναγνωρίζει ως μειονοτικές περιοχές μόνο 99 χωριά στις Περιφέρειες Αυλώνας (περιοχές Αγίων Σαράντα, Δελβίνου) και Αργυροκάστρου. Κατ' επέκταση, αναγνωρίζονται ως Έλληνες μόνο οι κάτοικοι των περιοχών αυτών, ενώ πέραν αυτών ο αυτοπροσδιορισμός κάποιου, ως Έλληνα, αποτελεί ποινικό αδίκημα, όπως π.χ. Κορυτσά και Χιμάρα, σύμφωνα με το άνωθεν υπόμνημα.

Επειδή το τελευταίο διάστημα, η Αλβανία θέτει διαρκώς θέμα αμφισβήτησης των συνόρων προκαλώντας έντονο πρόβλημα στις διμερείς σχέσεις των δυο χωρών.

Κατόπιν των ανώτερω, ερωτάσθε:

1. Ποια είναι η θέση του υπουργείου, σε όσα επίσημα καταγγέλλει ο Εθνικός Σύλλογος «Βόρειος Ήπειρος 1914», με το ως άνω υπόμνημά του, της 14.05.2015;

2. Ποια θα είναι η επίσημη αντίδραση του υπουργείου αλλά και της Ελληνικής Κυβέρνησης, εφόσον ισχύουν τα όσα καταγγέλλει ο Εθνικός Σύλλογος «Βόρειος Ήπειρος 1914», σχετικά με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας από το αλβανικό κράτος; Θα αναλάβετε την πολιτική πρωτοβουλία των σχετικών διερευνήσεων & διασταυρώσεων των πληροφοριών ή καταγγελιών, που περιέχονται στο ως άνω υπόμνημα;

.Ο ερωτών βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος